

OBVESTILO CIVILNIH INVALIDOM VOJNE

MEDOBČINSKO DRUŠTVO CIVILNIH INVALIDOV VOJNE Ljubljana, Celovška 50 obvešča vse civilne invalide vojne na območju ljubljanske regije, da je v Uradnem listu SRS št. 8 z dne 8. aprila 1978 izšel

ZAKON O CIVILNIH INVALIDIH VOJNE

Pozivamo vse civilne invalide vojne, ki menijo, da bi lahko na osnovi omenjenega zakona uživali posamezne oblike varstva, naj pošljejo svoje vloge na občine, in sicer Upravnim organom, ki so pristojni za zadeve borcev NOV in vojaških vojni invalidov.

Istočasno naj se omenjeni prosilci javijo pri svojem Medobčinskem društvu CIV, Celovška 50, Ljubljana.

Posebej opozarjamo osebe, ki so zaradi vojnih dogodkov utrpeli trajno anatomsko ali funkcionalno okvaro organizma zaradi telesne ali psihične poškodbe ali bolezni oziroma njenega poslabšanja, da je rok za vložitev zahtevkov po že omenjenem zakonu ponovno odprt.

ŽELJA: ŠE VEČ SREČANJ

Mladinci »Dekorativne« se vsako leto ob dnevu mladosti pomerijo v različnih športnih panogah z vojaki vojašnice »B. Kidriča«.

Tako športno srečanje so pripravili 22. maja, naslednji večer pa so se zbrali na kulturnem in družabnem srečanju.

Vojaki so pripravili prijeten kulturni program. Po razdelitvi diplom za športne dosežke so poklepetali o skupnih problemih mladih, pa tudi zaplesali so.

Večer je izzvenel v vzdušju tovarištva in prijateljstva in tako mladi iz »Dekorativne« kot tudi iz vojašnice »B. Kidriča« si želijo še več takih srečanj.

M. D.

KAMPING ODPRT

V kampu Smlednik v Dragočajni so z majem uradno odprli letošnjo turistično sezono. Tudi letos si obetajo dober obisk — predvsem tujih turistov. Pripravljajo več prireditev, kar bo popestrilo bivanje, s čimer bi goste radi zadržali dalj časa v tem prijetnem kotičku ob reki Savi, saj so v kampu doslej v glavnem le prespali.

XIII. ŠIMI

V športnem parku Kodeljevo so bile XIII. športne igre motorne industrije Jugoslavije. Nad 1300 udeležencev iz 25 delovnih organizacij iz vse Jugoslavije je merilo moči v 9 moških in 3 ženskih disciplinah, največ uspeha pa so imeli predstavniki Zavodov Crvena zastava iz Kragujevca. Prireditelja športnih iger sta bila Slovenijaavto in Donit, pokrovitelja pa Marjan Rožič, predsednik Skupščine mesta Ljubljana.

CELOVŠKA NARED

Na dan mladosti so predali namenu I. etapo Celovške ceste v dolžini 1.684 metrov. Moderna štiripasovnica z urejeno semaforizacijo je veljala 110 milijonov dinarjev in je v naši občini drugi objekt iz 10-letnega programa izgradnje cest v Ljubljani. Zgradili so jo delavci Slovenijacest, TOZD Nizke gradnje s kooperanti.

DOBRA VOLJA IN SPOMINI

Upokojenci »Dekorativne« so se v sredo, 17. maja zbrali v tovarni. Taka srečanja so postala v »Dekorativni« že tradicionalna, saj aktivni delavci vsako leto povabijo upokojence, da si ogledajo napredek tovarne in da se v prijetnem vzdušju pogovorijo o časih, ko so še skupaj delali.

Aktivni delavci so pripravili upokojencem kratek program, ob katerem so se prisrčno nasmajali.

Bilo je prijetno popoldne, polno dobre volje in spominov.

M. D.

ŠPORTNE IGRE BARVARJEV

V Medvodah so bile v organizaciji tovarne barv in lakov Color 11. športne igre barvarjev Jugoslavije. Nad 500 tekmovalcev in tekmovalk iz Niša, Gornjega Milanovca, Beograda, Šida, Šabca, Zagreba, Domžal in Medvoda se je pomerilo v osmih športnih panogah in gasilstvu. Največ uspeha so imeli domačini, ki so osvojili ekipno zmago in prehodni pokal. Večina udeležencev iger se je udeležila tradicionalnega »Pohoda ob žici okupirane Ljubljane«, kar je športnemu srečanju dalo še poseben pomen.

TELOVADNI NASTOP

V počastitev rojstnega dne tovariša Tita je TVD Partizan Pirnice pripravil uspešen telovadni nastop, na katerem so poleg članov domačega društva sodelovali še gostje iz Medvoda in Sore. S prikazom vadbenega programa so navdušili številne gledalce.

Novost v VVZ Andersen

Cicibanove urice

V VVZ Andersen smo letos prvič s sodelovanjem KS Koseze uvedli Cicibanove urice za predšolske otroke, ki niso dobili prostora v vrtcu. Te Cicibanove urice vodi dve tovarišici poleg svojega rednega dela. Otrok sva imeli vpisanih po 18, to je mešana skupina 3—6 let.

Obisk je nekoliko manjši, isti otroci so obiskovali tudi popoldansko malo šolo. Ker so Cicibanove urice novost na področju otroškega varstva, niso vsi občani enako seznanjeni.

Program je trajal od januarja do aprila trikrat tedensko, to je 80 ur. Te urice niso samo prijetne, so tudi vzgojno pozitivne. Otroci so ob različnih zaposlitvah ter pestrih sredstvih v tem kratkem času pridobili v izražanju in sicer tako v pasivnem in aktivnem govoru, logičnemu mišljenju, spoznavanju narave, družbe, telesnih spretnosti ter na vseh področjih estetike, glasbe, gibalno-ritmične in likovne vzgoje. Te vzgojne smotre sva lažje dosegli, ker je bilo manjše število otrok in več možnosti za individualno delo.

Program je specifičen za vzgojno delo v popoldanskem času. S tem pa ni nič manj kvaliteten od programa, katerega so deležni stalni otroci VVZ. Uspehi dela so opazni, otroci so se začeli vključevati v delo skupine, njihova pozornost je iz dneva v dan naraščala.

Iva Drobun
Milena Stankovič

Pred 10. kongresom ZSMS

Kritično o delu

Vse bolj se nam približuje čas, ko se bomo mladi sestali na X. kongresu Zveze socialistične mladine, čas ko bomo v naši organizaciji ocenjevali delo in premike, ki so bili doseženi v tem obdobju, obdobju med obema mladinskima kongresoma.

Ugotoviti moramo, koliko smo napredovali in kako smo realizirali sklepe IX. kongresa, kritično se moramo ozreti na prehojeno pot ter sprejeti tako oceno, ki bo resničen odraz sedanjega dela in trenutnega stanja, obenem pa mora ta ocena nakazati pot reševanja problematike na tistih področjih, ki smo jim doslej posvečali premalo pozornosti. Sestaviti tako oceno pa ni lahko delo, tudi ne delo posameznika, ampak je delo široke množice mladih aktivistov, ki so v tem trenutku postavljeni pred težko preizkušnjo: pred sestavitvijo realne ocene, ki vsebuje vse dobre in slabe strani našega mladinskega angažiranja in vpliva na družbeno dogajanje, na nadaljnje revolucionarno spreminjanje naše družbe.

Nedvomno je v obdobju med dvema kongresoma ZSMS viden velik napredek v delovanju organizacije, ki se je široko razmahnila — samo v naši občini imamo že prek 200 osnovnih sredin — dejavnost je postala široka in raznovrstna in skoraj ni problema v naši družbi, kateremu mladi ne bi posvetili nekaj pozornosti in aktivnosti. Kljub vsemu temu pa ne moremo mimo napak in tudi slabosti, ki jih tudi v naši organizaciji ne manjka.

V ZSMS se vključuje večji del mladih v delovnih organizacijah in šolah, precej manj pa v krajevnih skupnostih. Ob raznih manifestivnih dejavnostih (pohodi, delovne akcije, kulturne in športne prireditve, akcije urejanja okolja...) med obema kongresoma so mimo naš eden za drugim »odhajali« številni problemi, katerih rešitev pa je za mlade še kako pomembna.

Nehote se človeku utrne misel, da smo mladi v celotnem družbenem dogajanju kljub vsemu še vedno premalo prodorni, da ne rečem — bojeviti, da še vse premalo dosledno zagovarjamo svoja stališča, sklepe in da so naši delegati zaenkrat še vse preveč pasivni opazovalci, da bi lahko na posamezne težave v naši družbi imela mladinska organizacija še večji vpliv. Konec koncev pa še vedno v velikem številu sredin mladinski organizaciji ne dajejo dovolj pozornosti in pomena, premalo je poslušna za probleme, pobude in želje mladih.

Na IX. kongresu smo sklenili, da bodo »družbeni problemi — mladinski problemi« in tako se je tudi zgodilo. A žal mladinski problemi niso postali še v celoti družbeni, oziroma so se reševali površno, forumsko, kot se reče — na hitro, brez zaželenih in pričakovanih rešitev.

Značilno za sedanjí trenutek je tudi to, da ZSMS nima prave opore in korenin med mladimi v delovnih organizacijah, zlasti med neposrednimi proizvajalci in med mladino, ki se zbira v različnih društvih in družbenih organizacijah. Poleg tega se je naša organizacija premalo angažirala na področju kulture in na področju športa. To pa sta dejavnosti, ki tako ali drugače pritegneta največ mladih. Slabosti, ki se pojavljajo znotraj organizacije, ni malo, toda naj bi upoštevali tako ali tako, vedno bi se povrnili na naše stalne »rak rane«: kadrovska politika, informiranje (tako širše, kot znotraj osnovnih sredin), stanovanjska problematika, ustrezna in odgovorna delovna mesta — mladim, prostorske težave itd.

Toda, dokler bo delo v mladinski organizaciji premalo konkretno in akcijsko, dokler bo preveč papirnate vojne, forumskega dela in še drugih večjih ali manjših slabosti, se kvaliteta naše organizacije ne bo izboljšala!

Stojan Hribar